

2012. november 22., csütörtök

P7_TA(2012)0461

A közös halászati politika külső dimenziója**Az Európai Parlament 2012. november 22-i állásfoglalása a közös halászati politika külső dimenziójáról (2011/2318(INI))**

(2015/C 419/26)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ),
- tekintettel a Bizottságnak a 2011. július 13-i, a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló közleményére (a közlemény) (COM(2011)0424),
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra,
- tekintettel a Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezet (FAO) 1995. októberi konferenciája által elfogadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexére (a magatartási kódex),
- tekintettel a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998 júniusában Aarhusban elfogadott egyezményre,
- tekintettel a FAO halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére (a halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési terv), amelyet a FAO Tanácsa 2000 novemberében hagyott jóvá,
- tekintettel a FAO „A halászat és akvakultúra helyzete a világban – 2010” című értékelésére,
- tekintettel a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat megelőzésére, megakadályozására és felszámolására irányuló közösségi rendszer létrehozásáról szóló, 2008. szeptember 29-i 1005/2008/EK tanácsi rendeletre (IUU-rendelet) ⁽¹⁾, és a közösségi halászhajók közösségi vizeken kívül folytatott halászati tevékenységeinek engedélyezéséről és a harmadik országok hajóinak közösségi vizekhez való hozzáféréséről szóló, 2008. szeptember 29-i 1006/2008/EK tanácsi rendeletre (a halászati engedélyekre vonatkozó rendelet) ⁽²⁾,
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre (az alaprendelet) irányuló bizottsági javaslatra (COM(2011)0425),
- tekintettel „Az illegális halászattal szembeni globális szintű küzdelemről – az EU szerepe című” 2011. november 17-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a közös halászati politika reformjáról szóló zöld könyvről szóló, 2010. február 25-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a közös halászati politika reformjának fényében a halászati és akvakultúra-termékek Európai Unióba való behozatalának rendszeréről szóló, 2010. július 8-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ HL L 286., 2008.10.29., 1. o.⁽²⁾ HL L 286., 2008.10.29., 33. o.⁽³⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0516.⁽⁴⁾ HL C 348. E, 2010.12.21., 15. o.⁽⁵⁾ HL C 351. E, 2011.12.2., 119. o.

2012. november 22., csütörtök

- tekintettel az Európai Unió és Mauritánia közötti halászati partnerségi megállapodásról szóló, 2011. május 12-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
 - tekintettel az Európai Közösség és a Marokkói Királyság között létrejött halászati partnerségi megállapodásban meghatározott halászati lehetőségek és pénzügyi ellentételezés megállapításáról szóló jövőbeli jegyzőkönyvről szóló, 2011. december 14-i állásfoglalására ⁽²⁾,
 - tekintettel a Mezőgazdasági és Halászati Tanács 2012. március 19–20-i ülésének a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló következtetéseire,
 - tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,
 - tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére, valamint a Fejlesztési Bizottság és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság véleményeire (A7-0290/2012),
- A. mivel a világ óceánjainak kétharmada a nemzeti joghatóságok alá tartozó területeken kívül esik, ahol a halgazdálkodás teljes és átfogó jogi szabályozásának az ENSZ 1982. évi Tengerjogi Egyezményén és a vonatkozó jogi eszközökön kell alapulnia; mivel a halásztól függő part menti közösségek és az élelmezésbiztonság szempontjából stratégiai jelentőségű a halászati gazdálkodás fenntarthatósága;
- B. mivel a FAO által végzett legutóbbi értékelés megállapította, hogy teljes mértékben vagy túlzottan kiaknázzák a világ azon kevés halállományának csaknem 85 %-át, amelyre vonatkozóan információk állnak rendelkezésre, annak ellenére, hogy a FAO 2010-es jelentése a túlhalászott állományok és a tengeri ökoszisztémák helyreállítását illetően a legjobb gyakorlatok végrehajtásának köszönhető előrehaladásról számol be világszerte;
- C. mivel az EU az egyik vezető halászati szereplő, amely a világ valamennyi óceánján erőteljesen jelen van flottájának tevékenységei, az uniós polgárok által eszközölt befektetések, kétoldalú halászati megállapodások, valamint valamennyi jelentős regionális halászati gazdálkodási szervezetben való részvétel útján;
- D. mivel tömegét tekintve a világ haltermelésének 11 %-át fogyasztó, értékét tekintve pedig a halászati termékek 24 %-át importáló EU a halászati termékek egyik legjelentősebb piaca és a világ legnagyobb halimportőre, annak ellenére, hogy a világ halfogásainak mindössze 8 %-át – a külső vizeket tekintve pedig csupán annak 2 %-át – bonyolítja;
- E. mivel a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben meghatározott kvóták elsősorban a korábbi halfogásokon alapultak, és ez a fejlett országok kedvezményes hozzáférését eredményezte a világ halállományaihoz; mivel a kvótáknak már tekintetbe kell venniük a környező halászati erőforrásoktól nemzedékeken át függő parti menti fejlődő országok halászatát, és ezt tiszteletben kell tartania az Uniónak;
- F. mivel az Uniónak következetes fejlesztési politikára kell törekednie az EUMSZ 208. cikkének (1) bekezdése alapján, amely szerint „az Unió azon politikáinak végrehajtásakor, amelyek hatással lehetnek a fejlődő országokra, figyelembe veszi a fejlesztési együttműködés célkitűzéseit”;
- G. mivel az Uniónak egyformán, következetesen és összehangolt módon kell alkalmaznia valamennyi, a nem uniós tagállamokkal kapcsolatos egyéb politikáját, köztük a halászati, az egészségügyi, a kereskedelmi, a foglalkoztatási, a környezetvédelmi és a közös külpolitika célkitűzéseit, valamint az Európa 2020 stratégia teljesülését;
- H. mivel a fenntartható halászat biztosítása érdekében sok esetben javítani kell az EU által halásztott vagy az uniós piacra szánt halállományokra vonatkozó adatok státuszát, valamint biztosítani kell a helyi flották és más harmadik országok flottáinak teljes kifogásairól rendelkezésre álló információt;
- I. mivel szigorú tudományos tanulmányokra van szükség annak feltárására, hogy mely halászati tevékenységeknél jelentkezik vagy alakulhat ki túlzott flottakapacitás;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0232.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2011)0573.

2012. november 22., csütörtök

- J. mivel a közös halászati politikának olyan eszközt kell képeznie, amelynek segítségével az EU példát mutathat a világnak a tekintetben, hogy miként lehet a halászatot felelősségteljesen folytatni, továbbá hogy az európai flottairányítási normák alkalmazása mellett hogyan lehet előmozdítani a nemzetközi halászati gazdálkodás javítását;
- K. mivel az EU-nak vezető szerepet kell vállalnia a nemzetközi közösségnek a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni mozgósításában;
1. üdvözli a Bizottság közleményét és az EU uniós vizeken kívüli – köztük a legkülső régiókban folytatott – uniós halászat és a halászathoz kapcsolódó tevékenységek fenntarthatóságának ösztönzésére irányuló számos kedvező javaslatot; úgy véli azonban, hogy a dokumentum hatálya nem eléggé széles körű, mivel túlságosan nagy figyelmet fordít a kétoldalú megállapodásokra és a multilaterális szervezetekre, valamint integrált módon kellene kezelnie az uniós piacra irányuló termékek beszerzését célzó egyéb tevékenységeket;
2. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU-nak az uniós politika koherenciája alapján kell a nemzetközi halászati gazdálkodás javításán munkálkodnia;
3. úgy véli, hogy a fenntartható halászati megállapodások megkötése, valamint a társult harmadik országok fejlődéséhez szükséges szinergiákhoz való hatékonyabb hozzájárulás érdekében kiemelkedően fontos a külpolitika és az együttműködési politika összehangolása;
4. úgy véli, hogy a halászati termékek uniós piacának mérete és az uniós lobogó alatt hajózó és uniós tulajdonban álló hajók által végzett tevékenységek földrajzi kiterjedtsége magas fokú felelősséget ró az Unióra halászatának ökológiai lábnyoma és társadalmi-gazdasági hatása fenntarthatóságának biztosítása, az európai fogyasztók és más, európai halászati és kapcsolódó termékeket forgalmazó országok fogyasztói számára jó minőségű halászati termékek nyújtása, valamint az EU-n belül és azon kívül a part menti halász közösségek társadalmi és gazdasági szerkezetéhez történő hozzájárulás tekintetében;
5. úgy véli, hogy az uniós vizeken és azokon kívül az uniós érdekeknek megfelelően folytatott halászati tevékenységekre, valamint az uniós piacra szánt halászati termékekre azonos szabványoknak kell vonatkozniuk az ökológiai és társadalmi fenntarthatóság és átláthatóság tekintetében, továbbá, hogy ezeket az alapelveket meg kell ővni, és két- és többoldalú megállapodások szintjén a harmadik országoktól is meg kell követelni; és úgy véli, hogy azok bevezetésével párhuzamosan visszaengedési tilalmat kell alkalmazni az EU felségvizein, amely ugyanazokra a fajokra vonatkozik, továbbá amit zárt láncú kamerarendszerrel és megfigyelőkkel követnek nyomon, és ami megfelelő eltéréseket tesz lehetővé a helyileg fogyasztott termékek árnyékedésének elkerülése érdekében;
6. emlékeztet arra, hogy – az EUMSZ 208. cikke előírásának megfelelően – az Unió politikáinak koherensnek kell lenniük a fejlesztési célkitűzésekkel; megállapítja, hogy e koherenciához nemcsak a Bizottságon belüli, hanem a tagállamok kormányain belüli, valamint a Bizottság és az egyes tagállamok kormányai közötti koordinációra van szükség;
7. ismételten hangsúlyozza, hogy az Uniónak – döntéseinek fokozottabb koherenciája érdekében – a kereskedelmi, egészségügyi, foglalkoztatási, szomszédsági, környezetvédelmi, tengeri, külpolitikával és az Európa 2020 stratégia teljesítésével kapcsolatos szempontokat kell beépítenie fellépéseibe;
8. emlékeztet arra, hogy a halászati kapacitások kezelésére vonatkozó nemzetközi cselekvési terv kötelezte az EU-t, hogy legkésőbb 2005-ig halászati kapacitást kezelő rendszert dolgozzon ki és vezessen be; kéri, hogy a Bizottság adjon magyarázatot arra, hogy bizonyos regionális halászati gazdálkodási szervezetek befagyasztására, ugyanakkor pedig az EU flottáin belül a kapacitás legfontosabb szabályozói korlátozásainak felszámolására irányuló javaslatával miért alkalmaz – látszólag – ellentmondásos megközelítést a kapacitáskezelés tekintetében; kéri, hogy a Bizottság mozdítsa elő a halászati kapacitás rendelkezésre álló erőforrásokhoz történő igazításával kapcsolatos két- és sokoldalú mechanizmusokat, ami azért szükséges, hogy az érintett területen halászó flották fenntarthatóan aknázzák ki a halászati erőforrásokat;
9. úgy véli, hogy a közös halászati politika külső dimenziójának célkitűzéseit és elveit az alaprendeletben kellene rögzíteni;

Általános rendelkezések

10. hangsúlyozza, hogy a halászati külpolitika kiemelt célkitűzésének a hatályban lévő halászati megállapodások fenntartására, valamint a harmadik országokban új halászati lehetőségek felkutatására kellene irányulnia, azon felismerés jegyében, hogy amint az uniós flotta beszünteti tevékenységét egy harmadik ország halászterületén, az ottani halászati lehetőségeket olyan flották között osztják szét, amelyek messze elmaradnak az Európai Unió által meghirdetett és támogatott megőrzési, gazdálkodási és fenntarthatósági szabályoktól;

2012. november 22., csütörtök

11. sürgeti a Bizottságot, hogy a nyílt tengeren és a nemzeti joghatóság alá tartozó vizeken folytatott halászat környezeti és szociális szempontú fenntarthatósága érdekében támogasson egyértelműen meghatározott elveket és célkitűzéseket valamennyi nemzetközi fórumon, amelynek az EU részes fele, és gyorsan és eredményesen hajtsa végre az ott hozott döntéseket;
12. hangsúlyozza, hogy az EU-nak egyedi stratégiát kell kidolgoznia a halászat és az élő tengeri erőforrások kezelése terén, bevonva Földközi-tenger partján elhelyezkedő összes nem európai államot;
13. sürgeti a Bizottságot, hogy segítse elő a fenntartható halgazdálkodást előmozdító globális és többoldalú menetrendet és a tengeri biodiverzitás megőrzését, ugyanakkor például az Egyesült Államokkal, Japánnal, Oroszországgal és a Kínával, valamint a világ valamennyi óceánján hangsúlyosan jelen lévő más harmadik országokkal folytatott párbeszédet alakítsa tényleges partnerséggé az olyan kulcsfontosságú kérdések megoldásához, mint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat felszámolása, a túlhalászás és – szükség esetén – a flottakapacitás csökkentése, valamint az ENSZ Tengerjogi Egyezményének elveivel és egyéb vonatkozó eszközökkel összhangban a nyílt tengerek ellenőrzésének és irányításának megerősítése;
14. sürgeti a Bizottságot, hogy mozgítsa elő a nemzetközi jogot, nevezetesen a Tengerjogi Egyezményt és az ILO-egyezményekben való részvételt, és ösztönzi a Bizottságot, hogy működjön együtt a harmadik országokkal valamennyi megfelelő fórumon, különösen a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben;
15. úgy véli, hogy az Uniónak az ENSZ szintjén és a lobogó szerinti ország felelősségének elvén alapulva, valamint a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat tárgyában meghozott rendelettel összhangban kezdeményezést kell indítania – a meglévő megőrzési és gazdálkodási intézkedések betartásának megerősítése és a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem kulcsfontosságú eszközeként – egy globális fogási és nyomon követési dokumentációs rendszer létrehozása céljából a felelősségteljes fogyasztás ösztönzésére, amely kiterjed a nemzetközi kereskedelmi forgalomban lévő összes fontosabb halfajra;
16. felszólítja a Bizottságot, hogy alkalmazza szigorúbban a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászatról szóló 1005/2008/EK tanácsi rendeletet, különösen a regionális halászati gazdálkodási szervezetek olyan szerződő felei esetében, akik nem működnek együtt aktívan a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelem legfontosabb mechanizmusainak kialakításában és alkalmazásában;
17. úgy véli, hogy az Uniónak aktívnak kell lennie az ENSZ rendszerén belül, hogy feltárja a globális közösség számára azokat a megoldásokat, amelyekkel kezelhető:
- az élő és egyéb tengeri erőforrások tekintetében az óceánok regionalizáltabb és integráltabb globális irányítása iránti szükségesség,
 - a szennyezés, valamint az éghajlatváltozás világtengerekre gyakorolt hatásai, ideértve a szén-dioxidot megkötő értékes óceáni növényvilág védelme és helyreállítása is, valamint
 - a társadalmi normák és a munkakörülmények;
18. rámutat annak fontosságára, hogy a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) égisze alatt tárgyalások folynak a támogatási fegyelemről a halászati ágazatban, és felhívja az Uniót, hogy vállaljon aktívabb szerepet e megbeszéléseken;
19. megállapítja, hogy az Unión belül és kívül egyaránt létre kell hozni az ökológiai szempontból fenntartható és társadalmi szempontból méltányos eredetű halászati termékeket ösztönző mechanizmusokat;
20. hangsúlyozza, hogy a közös halászati politika külső dimenziója egyik kiemelt célkitűzésének az európai távolsági flotta jövőjének biztosítására kell irányulnia, amennyiben olyan halászati jogok birtokában van, amelyek a gazdasági és társadalmi fejlődés alapjául szolgáltak a flotta tevékenységének helye szerinti országokban;

Kétoldalú halászati megállapodások

21. úgy véli, hogy a partnerek által megtárgyalt és méltányosan végrehajtott kétoldalú halászati megállapodásoknak – azaz, a Bizottság javaslata szerint, fenntartható halászati megállapodásoknak nevezett megállapodásoknak – a források uniós hajók általi felelősségteljes és fenntartható kiaknázásán kell alapulniuk, mindkét fél javát kell szolgálniuk, továbbá gazdasági erőforrásokat, műszaki és tudományos szaktudást, valamint a jobb halászati gazdálkodás támogatását és helyes irányítást kell biztosítaniuk a harmadik ország számára, lehetővé téve ugyanakkor azt, hogy azon halászati tevékenységeket folytassák, amelyek társadalmi és gazdasági szempontból fontosak és meghatározó ellátási forrást jelentenek az Unió és egyes fejlődő országok piaci számára mind a friss termékek, mind pedig a feldolgozott termékek vonatkozásában;

2012. november 22., csütörtök

22. kéri, hogy az Unió tűzze ki célul a fenntartható halászati együttműködési megállapodások mihamarabbi megkötését azokkal a szomszédos országokkal, ahol az Unió finanszírozást és technikai támogatást nyújt annak érdekében, hogy összehangolt és koherens politikát érjenek el a harmonizált és fenntartható halászati politika létrehozása céljából az összes közös tengeri medencében, ezzel növelve a közös halászati politika hatékonyságát az összes érintett régióban; kéri, hogy ezeket a megállapodásokat a tisztességes és méltányos együttműködés, valamint az emberi jogok tiszteletben tartásának szellemében kössék meg, céljuknak pedig a felelősség Unió és az adott partnerország közötti igazságos megosztásának kell lennie;

23. kéri, hogy az Unió a szomszédos országokkal való együttműködés és a közös állományokkal való gazdálkodás javítása érdekében törekedjen az említett országokkal fenntartható halászati együttműködési megállapodások megkötésére, amelyek célja nem az uniós hajók számára történő halászati jogok megszerzése, hanem egy olyan helyzet kialakítása, ahol az Unió pénzügyi és technikai segítséget nyújthat azzal céllal, hogy a harmadik partnerországokban a fenntartható gazdálkodásra vonatkozóan az unióhoz hasonló szabályokat alkalmazzanak;

24. emlékeztet arra, hogy a jelenleg fenntartható halászati megállapodásoknak nevezett megállapodások hatásának vizsgálata során fontos különbséget kell tenni a harmadik országok halászati ágazatainak nyújtott fejlesztési támogatások és a halászati jogok kifizetéséből származó támogatások között;

25. sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy az EU kétoldalú megállapodásai nem mindig biztosították a fent említett lehetséges előnyöket, és hangsúlyozza, hogy a Szerződés 349. cikkére is figyelemmel hatásvizsgálatokat kell végezni az érintett legkülső régiókra vonatkozóan, elismeri ugyanakkor, hogy jelentős javulás következett be a legutóbbi reform óta; úgy véli, hogy az állományok fokozottan tudományos felmérése, az átláthatóság, a célkitűzésekkel való összhang, a helyi lakosság számára jelentkező haszon valamint a halászati irányítás javítása mind kulcsfontosságú a sikeres megállapodások létrejötté szempontjából;

26. üdvözli a Bizottság arra irányuló szándékát, hogy számos rendelkezést vegyen fel a jövőbeli kétoldalú megállapodásokba, beleértve: a parti állam saját fogási kapacitásaihoz mérten tudományosan többletnek bizonyuló erőforrásokhoz való hozzáférés korlátozása elvének tiszteletben tartását a Tengerjogi Egyezmény rendelkezéseivel összhangban; az emberi jogok megóvását összhangban a nemzetközi megállapodásokkal; és egy kizárólagossági záradékot, noha ezt meg kell erősíteni és az egyes megállapodásokban következetessé kell tenni, minden esetben biztosítva a demokratikus elvek legszigorúbb tiszteletben tartását;

27. úgy véli, hogy az Unió kétoldalú megállapodásainak nem csupán a Tengerjogi Egyezmény többletállománnyal kapcsolatos 62. cikkét kell betartaniuk, hanem a térség szárazföldi és hátrányos földrajzi helyzetű államainak jogaival kapcsolatos 69. és 70. cikkét is, különös tekintettel a helyi lakosság táplálkozási és társadalmi-gazdasági szükségleteire;

28. úgy véli, hogy az emberi jogi záradékot megkülönböztetés nélkül, valamennyi államra egyformán kell alkalmazni, nem csupán a halászati, hanem a kereskedelmi megállapodásokra is; úgy véli, hogy a WTO-n belül törekedni kell azon országok termelésének szankcionálására, amelyek még nem tartják tiszteletben az emberi jogokat és/vagy a gyárakban folytatott termelés során gyermekmunkát, a nőkkel szemben pedig hátrányos megkülönböztetést alkalmaznak oly módon, hogy munkájukat nem fizetik meg, illetve nem ismerik el a halászatban és az akvakultúrában betöltött gazdasági szerepüket;

29. ösztönzi az ökoszisztéma-alapú integrált gazdálkodás megvalósítását az új és meglévő megállapodásokban;

30. úgy véli, hogy a vállalkozások a jövőbeni halászati megállapodásokhoz való fokozott hozzájárulásának összhangban kell lennie azzal, hogy az ágazat nagyobb befolyással rendelkezzen azokat a szabályokat és technikai intézkedéseket illetően, amelyekről a Bizottság az említett egyezményekben tárgyal;

31. úgy véli, hogy a halászati engedélyekre vonatkozó rendeletet úgy kell módosítani, hogy a valamely tagállam lajstromából más halászati lehetőség felkutatása céljából ideiglenesen távozó, uniós lobogó alatt hajózó hajók valamely uniós lajstromba történő visszatérésüket követően 24 hónapig ne részesedhessenek a fenntartható halászati megállapodás és a lajstromból való távozásuk időpontjában már hatályos jegyzőkönyvei szerinti halászati lehetőségekből; úgy véli, hogy ugyanez alkalmazandó a lobogó ideiglenes lecserélésére is, amikor regionális halászati gazdálkodási szervezetek keretében halásznak;

2012. november 22., csütörtök

32. úgy véli, hogy a jelenleg használt szociális záradékot oly módon kell megerősíteni, hogy kiterjedjen a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) 188. sz. egyezménye, a halászati ágazat munkafeltételeiről szóló 199. sz. ajánlása, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet nyolc alapegyezményének ⁽¹⁾ tiszteletben tartására, illetve biztosítani kell, hogy az EU-n kívül telepedett és uniós lobogó alatt hajózó hajók fedélzetén dolgozó legénység tagjainak munkakörülményei az EU-ban telepedett munkavállalókéval azonosak legyenek;

33. úgy véli, hogy a fenntartható halászati megállapodásoknak hozzá kell járulniuk a harmadik partnerországok fenntartható fejlődéséhez, és ösztönözniük kell a helyi magánszektor, külön hangsúlyt helyezve a kisüzemi halászatra és a kkv-kra, és e célból kéri a helyi halászok nagyobb mértékű foglalkoztatását, valamint a helyi, fenntartható feldolgozóipar és értékesítési tevékenységek fejlesztését;

34. ösztönzi a Bizottság azon törekvéseit, hogy a többlet meghatározását jelentő nehéz feladat követelményeként, valamint a túlhalászat megakadályozása érdekében egyre hiánytalanabb és megbízhatóbb adatokat szerezzen be a parti államoktól az annak vizein végzett halászat, köztük a fogások teljes mennyisége tekintetében; megállapítja, hogy az uniós halászati és fejlesztési politikák elősegíthetnék a harmadik országok ilyen adatok szolgáltatásával kapcsolatos kapacitásának szükséges fejlesztését;

35. kéri továbbá a Bizottságot, hogy a parti országok joghatósága alá tartozó vizek halászati erőforrásai kiaknázása mértékének rögzítésekor mozdítson elő fokozottabb átláthatóságot;

36. leszögezi, hogy a part menti közösségek és az általuk történelmileg halászott vizek közötti hagyományos kapcsolat tiszteletben tartásának elvével összhangban az uniós hajók nem kelhetnek versenyre a helyi halászokkal ugyanazon erőforrásokért és ugyanazon a helyi piacokon, továbbá hogy támogatni kell a helyi és uniós gazdasági szereplők közötti együttműködést, ezért hangsúlyozza a többlet pontos kiszámításának szükségességét;

37. úgy véli, hogy az EU-nak fokozott erőfeszítéseket kell tennie annak érdekében, hogy segítsen a vele kétoldalú megállapodásokról tárgyaló harmadik országoknak abban, hogy elegendő adatot és tájékoztatást nyújtani az állomány megbízható felméréséhez, valamint hogy jelentősen erősítene a halállományokkal kapcsolatos tudományos elemzéseket a tudományos kutatást végző hajók európai finanszírozása azokban a régiókban, ahol az uniós flotta tevékenységét végzi, ami a fenntartható halászati megállapodások előfeltétele;

38. kéri, hogy a lehető legnagyobb mértékben támogassák az egyes tagállamok hajói által azokon a területeken végzett kutatási kampányokat, ahol az uniós flotta hajói halásznak, illetve hogy ezeket az érintett parti államokkal együttműködésben végezzék többek között hozzáférést biztosítva a helyi kutatók számára; felszólít a tagállamok és a Bizottság e téren való fokozott együttműködésére, valamint a tudományos kutatásnak az EU-n kívüli vizekre történő kiterjesztésére irányuló támogatás növelésére;

39. úgy véli, hogy ugyanakkor fokozni kell az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy megszerezzék a szükséges adatokat azokról a harmadik országokról, amelyekkel az EU kétoldalú halászati megállapodásokat kötött annak érdekében, hogy értékelni lehessen a megállapodás eredményességét és a feltételek teljesülését, azaz a helyi lakosságnál jelentkező előnyöket;

40. hangsúlyozza a túlhalászás elkerülése érdekében közös tudományos csoportok fontosságát, amelyek feladata, hogy a rendelkezésre álló legjobb adatok alapján tudományos véleményeket készítsenek a halászati erőforrások állapotáról, tekintettel arra, hogy a halászati ágazat, és különösen a kisüzemi halászati ágazat sok fejlődő országban fontos szerepet játszik az élelmiszer-biztonság szavatolásában; szorgalmazza, hogy ezek a csoportok rendelkezzenek feladataik ellátásához és a regionális halászati irányítószervezetekkel összehangolt munkához megfelelő pénzügyi, műszaki és emberi eszközökkel;

41. kéri, hogy a Bizottság a fenntartható halászati megállapodásokban mozdítsa elő a célzott tudományos és műszaki együttműködés általában vett megerősítését, többek között a közös tudományos bizottságok szerepének erősítésével; kéri továbbá, hogy tegyenek erőfeszítéseket az EU és a harmadik országok higiéniai és egészségügyi feltételeinek összehangolása érdekében;

42. teljes mértékben támogatja a halászati erőforrásokhoz való hozzáférés utáni pénzügyi ellentételezés ágazati fejlesztési támogatástól történő elkülönítésének elgondolását; hangsúlyozottan kitart amellett, hogy a hajótulajdonosok tisztességes és piaci alapú pénzügyi hányadot vállaljanak a költségekből, amikor kétoldalú halászati megállapodás keretében hozzáférési jogot szereznek; kéri, hogy készüljön részletes elemzés a hajótulajdonosok által a halászati engedélyért – köztük a lehetséges fogásokért és a működési költségekért – fizetendő hányadról; úgy véli, hogy az ágazati támogatások felügyelete elengedhetetlen, ideértve a kifizetések felfüggesztésének lehetőségét a parti állam kötelezettségvállalásai teljesítésének elmaradása esetén;

⁽¹⁾ A kényszer- vagy kötelező munkáról szóló, 1930. évi egyezmény (29. sz.), az egyesülési szabadság és a szervezkedési jog védelméről szóló, 1948. évi egyezmény (87. sz.), a szervezkedési jog és a kollektív tárgyalási jog elveinek alkalmazásáról szóló, 1949. évi egyezmény (98. sz.), a férfi és a női munkaerőnek egyenlő értékű munka esetén egyenlő díjazásáról szóló, 1951. évi egyezmény (100. sz.), a kényszmunka felszámolásáról szóló, 1957. évi egyezmény (105. sz.), a foglalkoztatásból és foglalkozásból eredő hátrányos megkülönböztetésről szóló, 1958. évi egyezmény (111. sz.), a foglalkoztatás alsó korhatáráról szóló, 1973. évi egyezmény (138. sz.), a gyermekmunka legrosszabb formáiról szóló, 1999. évi egyezmény (182. sz.).

2012. november 22., csütörtök

43. hangsúlyozza, hogy az ágazat támogatására előirányzott pénzügyi keretnek hatékonyabbnak kell bizonyulnia, több és jobb eredményt kell elérnie, különösen a tudományos kutatásra, az adatgyűjtésre és a halászati tevékenységek irányítására való összpontosítás révén;

44. felszólítja a Bizottságot annak szem előtt tartására, hogy a fenntartható halászati megállapodások keretében az ágazat támogatására szolgáló pénzügyi keretösszeg célja legyen a harmadik országok igazgatási és tudományos kapacitásának támogatása és a kis- és középvállalkozások segítése, járuljon hozzá az Unió fejlesztési együttműködési célkitűzéseéhez, és legyen koherens az aláíró ország nemzeti fejlesztési tervével; továbbá kéri, hogy e pénzügyi keretösszeg ne helyettesítse, hanem koherens, átlátható, hatékony és célzottabb módon egészítse ki az egyéb megállapodásokban vagy együttműködési eszközökben foglalt halászati együttműködést;

45. sürgeti a Bizottságot, hogy a fenntartható halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások során törekedjen arra, hogy a parti államok a fenntartható halászati megállapodások keretében a fejlesztésre nyújtott ágazati támogatás minimális részét olyan projektekre különítsék el, amelyek célja a nők halászati ágazatban betöltött szerepének elismerése, előmozdítása és diverzifikálása, biztosítva az egyenlő bánásmód és a nemek közötti egyenlőség elvének alkalmazását különösen a képzés, valamint a finanszírozáshoz és hitelekhez való hozzáférés tekintetében;

46. úgy véli, hogy a jövőben a helyes döntések meghozatalához szem előtt kell tartani az ágazati fejlesztési támogatást;

47. kitart amellett, hogy a Bizottság közelről kövesse nyomon a kétoldalú megállapodások végrehajtását, éves jelentéseket küldve a Parlamentnek és a Tanácsnak, valamint az újabb jegyzőkönyvekre irányuló tárgyalásokat megelőzően megfelelő időben külső, független szakértők által készített értékeléseket küldjenek a társjogalkotónak, amelyek mindegyikének nyilvánosnak kell lennie, a vonatkozó adatvédelmi szabályoknak meg kell felelnie és az EU legalább három hivatalos nyelven hozzáférhetőnek kell lennie;

48. hangsúlyozza a Parlament igényét, hogy – az EUMSZ rendelkezéseinek megfelelően – megfelelő módon vonják be a kétoldalú megállapodások előkészítésébe és tárgyalási folyamatába, mind pedig azok működésének hosszú távú nyomon követésébe és értékelésébe; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet az EUMSZ 13. cikkének (2) bekezdése és 218. cikkének (10) bekezdése értelmében az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen, a Tanáccsal egyenrangú módon tájékoztassák; ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy a Parlamentet megfigyelők útján képviselni kell a halászati megállapodásokban előirányzott vegyes bizottság ülésein, továbbá kitart amellett, hogy a civil társadalom – ideértve az EU és a harmadik ország halászati képviselőit is – megfigyelőként vegyen részt az ilyen üléseken;

49. e célok elérése érdekében támogatja a hallállományoknak a megállapodásokról szóló tárgyalások megkezdése előtti tudományos felmérését, továbbá sürgeti, hogy a harmadik ország adjon tájékoztatást a más országok flottái által vizein folytatott halászati tevékenységről,

50. meggyőződése, hogy a fogások, a kifizetések és az ágazati támogatás végrehajtásának teljes átláthatósága a felelősségteljes és fenntartható, a jó kormányzásra, az uniós támogatások nem megfelelő felhasználása és a korrupció elleni küzdelemre épülő halászat fejlesztésének kulcsfontosságú eszköze lesz;

51. hangsúlyozza továbbá, hogy a halászati megállapodásokra irányuló tárgyalások és a megállapodások időtartama alatt fokozni kell az átláthatóságot az uniós államok és a harmadik országok részéről egyaránt;

52. kitart amellett, hogy a tagállamok a fogásokról naponta tegyenek jelentést a parti államok felé, és hogy teljes mértékben feleljenek meg a partnerországok vizein alkalmazandó szabályoknak;

53. szilárd meggyőződése, hogy a Bizottságnak biztosítania kell, hogy a harmadik országokkal kötendő új megállapodásokat vagy a kétoldalú halászati megállapodásokhoz csatolandó jegyzőkönyveket előirányzó tárgyalásokat jóval az ilyen rendelkezések lejárta előtt kezdjék meg; ebben az összefüggésben hangsúlyozza a Parlament korai bevonásának fontosságát annak érdekében, hogy elkerüljék az ilyen rendelkezések átmeneti alkalmazását, ami visszafordíthatatlanul kész helyzetet teremtet és nem szolgálja az EU, sem pedig a harmadik országok érdekét;

54. úgy véli, hogy az európai halászati ágazatnak jelentős pénzügyi hányadot kell vállalnia a költségekből, amikor két- vagy többoldalú halászati megállapodás keretében hozzáférési jogot szerez nem uniós halászati övezetekhez;

2012. november 22., csütörtök

55. úgy véli, hogy regionális megközelítést kell alkalmazni az EU, elsősorban a tonhalhalászati flottát érintő, kétoldalú megállapodásainak tárgyalása és végrehajtása tekintetében, valamint – adott esetben – egyértelmű kapcsolatnak kell lennie az azokban meghatározott feltételek és a megfelelő regionális halászati gazdálkodási szervezetek gazdálkodási intézkedései és teljesítménye között;

56. a regionális szintet illetően kénytelen nemtetszését kifejezni a Bizottság felé a tengerészek szerződtesítésére irányuló intézkedések terén tapasztalt egyértelmű visszaesés miatt, mivel az esetek túlnyomó többségében visszatérés tapasztalható egy olyan, tarthatatlan munkaerő-felvételi politikához, amely az AKCS-országokban származás helyett inkább állampolgárság szerint toboroz;

57. úgy véli, hogy kétoldalú megállapodásokat kellene kötni az uniós halászati beruházások ösztönzésére – és ezáltal a fenntartható halászathoz való hozzájárulásra – azokban az országokban, ahol a halászati kapacitástöbblet hiányában jelenleg nincsenek partnerségi megállapodások; úgy ítéli meg továbbá, hogy az ilyen esetekben is alapvetően fontos volna az európai fejlesztési források és a kétoldalú megállapodásokra nyújtott források összehangolása;

Regionális halászati gazdálkodási szervezetek

58. sürgeti az Uniót, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezetek teljesítményének javítása érdekében töltsön be vezető szerepet azok megerősítésében, többek között célkitűzéseik elérése mértékének tekintetében független testületek általi rendszeres ellenőrzésük révén, továbbá biztosítsa az említett ellenőrzések során megfogalmazott ajánlások gyors és maradéktalan végrehajtását; sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon annak biztosítása érdekében, hogy minden regionális halászati gazdálkodási szervezet hatékonyan működő megfelelési bizottsággal rendelkezzen, úgy véli, hogy a szabályok államok általi betartásának elmulasztásával kapcsolatos bizonyított eseteknek visszatartó erejű, arányos és megkülönböztetéstől mentes szankciókat kell eredményezniük, köztük a kvóták, erőfeszítés, engedélyezett kapacitás stb. csökkentését;

59. kéri a Bizottságot, hogy több költségvetési forrást fordítsanak a regionális halászati irányítószervezetekre, mivel azok kulcsszerepet játszanak a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemben;

60. úgy véli, hogy az EU-nak a regionális halászati gazdálkodási szervezetek jobb döntéshozatali rendszerének kialakítására kell törekednie annak érdekében, hogy maga mögött hagyja a konszenzusból eredő „legkisebb közös többszörös” megközelítést, ugyanakkor elismerve azt, hogy a szavazás megtartását megelőzően szükség van vitára, amennyiben nem érhető el konszenzus; úgy véli, hogy többéves tervek támogatására van szükség;

61. úgy véli, hogy az Uniónak jobban össze kell hangolnia halászati és fejlesztési politikáit, és rendszerszintű, hosszú távú és mélyreható párbeszédet és partnerségeket kell kezdeményeznie a többi lobogó szerinti állammal, piaccal és parti állammal a jobb halászati gazdálkodás és élelmiszerbiztonság elérése érdekében az egész világon;

62. felszólítja a Bizottságot, hogy töltsön be vezető szerepet a regionális halászati gazdálkodási szervezetek általi lefedettség átfogó hálózata kialakításának előmozdításában, hogy a nyílt tengereken folytatott valamennyi halászati tevékenység hatékony irányítás alá kerüljön az erőforrások megőrzését biztosító ökoszisztéma-alapú és elővigyázatos megközelítések alapján; ezért emlékeztet arra, hogy támogatja – ahol még nincs ilyen – új regionális halászati gazdálkodási szervezetek létrehozását, és a meglévő halászati gazdálkodási szervezetek hatáskörének egyezményeik felülvizsgálata révén történő kiterjesztését;

63. megjegyzi, hogy az éghajlatváltozás és a fajok eloszlásának eltolódásai következtében új halászati területek nyílnak meg a sarkvidékek vizein; úgy véli, hogy az EU-nak kezdeményezéseket kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a halászati műveleteket hatékonyan irányítsák (a meglévő regionális halászati gazdálkodási szervezeteken vagy egy új szervezeten keresztül) a fenntartható állománygazdálkodás és az állományok védelme érdekében ezeken a vizeken; úgy véli, hogy a halászatot kezdetben korlátozni kell, hogy tudományosan értékelni lehessen a sarkvidéki állományokat és azt a halászatot, amelyet ezek fenntarthatóan támogatni tudnak;

64. megállapítja, hogy a Fekete-tenger számára előnyt jelentene egy új regionális halászati gazdálkodási szervezet, és sürgeti a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot ennek létrehozására;

65. úgy véli, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezeteknek környezetvédelmi és társadalmi kritériumokon, valamint a korábbi halfogásokon alapuló ösztönzőket alkalmazó, átlátható és méltányos erőforrás-elosztást lehetővé tevő, fenntartható gazdálkodási rendszereket kell kialakítaniuk, amelyek célja, hogy az állományokat a maximális fenntartható hozam felett tartsák annak érdekében, hogy halászati lehetőségekhez jussanak és így figyelemmel lehessenek a fejlődő államok jogos igényeire / jogaira, valamint az adott vizeken fenntartható módon halászó flották elvárásaira, ugyanakkor biztosítsák a gazdálkodási és megőrzési intézkedések valamennyi tag általi maradéktalan végrehajtását;

2012. november 22., csütörtök

66. határozottan ellenzi, hogy az Unió támogassa az átruházható halászati koncessziók elfogadását a regionális halászati gazdálkodási szervezetekben; úgy véli, hogy a regionális halászati gazdálkodási szervezeteken belül a jogokon alapuló gazdálkodási rendszerek nem veszélyeztethetik az ezektől függő halász közösségek megélhetését a fejlődő országokban;

67. úgy véli, hogy a jó kormányzás megvalósításához a politikák kidolgozásától kezdve azok bevezetéséig be kell vonni valamennyi érdekelt felet;

68. kéri az uniós vizeken kívül halászni jogosult uniós flották halászati kapacitása részletes értékelésének a hajók halfogási képességére vonatkozó megbízható mutatók alapján történő elkészítését, figyelembe véve a FAO-nak a halászati kapacitás mérése tekintetében 1999-ben tartott technikai konzultáció ajánlásait alapul véve a technológiában bekövetkezett fejlődést⁽¹⁾; úgy véli, hogy az EU-nak meg kell határoznia azokat a regionális halászati gazdálkodási szervezeteket, ahol gondok vannak a kapacitástöbblettel, és biztosítani kell a flottakapacitás befagyasztását és kiigazítását, különös tekintettel a parti államok jogaira;

A külső dimenzió egyéb vonatkozásai

69. úgy véli, hogy – bár az uniós vállalkozások külföldi tevékenységei túlmutathatnak a közös halászati politika külső dimenzióján – az uniós hajótulajdonosok és harmadik országok közötti kereskedelmi tevékenységeket és magán-megállapodásokat – amelyekre, többek között, sok esetben a kétoldalú együttműködési politikák keretében kerül sor – jogi szempontból tiszteletben kell tartani és védeni kell, amennyiben a nemzetközi jognak megfelelően jönnek létre;

70. úgy véli, hogy az európai külföldi halászati befektetéseket a halászati megállapodások és a regionális halászati gazdálkodási szervezetek mellett a közös halászati politika külső dimenziója harmadik alkotóelemének kell tekinteni, valamint hogy a közös halászati politikának ösztönöznie kell a fenntartható külső halászati befektetéseket;

71. úgy véli, hogy a közös halászati politikának elő kell mozdítania a vállalatok társadalmi felelősségvállalását annak érdekében, hogy maradéktalanul felvállalják szociális felelősségeinket, a 2011–2014-es vállalati szociális felelősségvállalási uniós stratégiával összhangban;

72. úgy véli, hogy az uniós hajótulajdonosok és harmadik országok közötti magán-megállapodásokra, valamint a harmadik országokban működő közös vállalkozásokra vonatkozó információkat – ideértve az ilyen megállapodások és közös vállalkozások keretében működő hajók számát és típusát, valamint a fogásokat – a tagállamoknak továbbra is be kell nyújtaniuk a Bizottságnak és azoknak nyilvánosnak kell lenniük az egyéni és kereskedelmi adatok védelmével kapcsolatban a halászati engedélyekre vonatkozó rendeletben megállapított szabályokkal összhangban;

73. felszólítja az EU-t, hogy szorgalmazzon egy olyan átfogó és többoldalú menetrendet, amely a fenntartható halászati tevékenység részeként magában foglalja a felelősséget;

74. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vegyenek komolyan fontolóra olyan módszereket, amelyek komoly ösztönzőket alakítanak ki az uniós lobogóval hajózó hajók számára az uniós lajstromban maradáshoz, kivéve, ha azokat az összes érintett regionális halászati gazdálkodási szervezetben megfelelő státusszal rendelkező országba kívánják átlajstromozni; úgy véli, hogy ennek elérésére a legjobb módszer annak biztosítása az, ha az uniós és nem uniós lobogó alatt hajózó hajók között tisztességes verseny van, az ökológiai és a társadalmi fenntarthatóság és átláthatóság tekintetében azonos szabványok vonatkoznak a harmadik országra a két- és többoldalú megállapodások szintjén is, valamint a piaci intézkedések alkalmazásakor is;

75. türelmetlenségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a Bizottság a regionális halászati gazdálkodási szervezetek listáin szereplő hajókon túl nem vett fel hajókat az EU IUU-listájára, valamint nem tett a nem együttműködő országok listájára vonatkozó javaslatot, annak ellenére, hogy az IUU-rendelet már több mint két éve hatályba lépett; ragaszkodik ahhoz, hogy törekedni kell a legjelentősebb partnereink támogatására, hogy felszámolható legyen a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat valamennyi óceánon;

76. ragaszkodik ahhoz, hogy a Bizottság és ne harmadik országok rendelkezzenek hatáskörrel azon növény-egészségügyi bizonyítványok harmadik országok hajói számára történő megadására, amelyek lehetővé teszik a halászati termékek EU-ba történő közvetlen exportálását;

77. rámutat arra, hogy az uniós külső flották kapacitásának felső értékét – a regionális halászati gazdálkodási szervezetekkel együttműködve – differenciáltan kell kezelni, valamint figyelembe kell venni e flottaszegmens működésének eltérő hátterét;

⁽¹⁾ [ftp://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf](http://ftp.fao.org/docrep/fao/007/x4874e/x4874e00.pdf)

2012. november 22., csütörtök

78. ösztönzi a bankokat és más hitelintézményeket, hogy a tőkéhez való hozzáférés biztosítása előtt a rövid távú nyereségesség mellett végezzenek el a tevékenységek gazdasági, szociális és környezeti fenntarthatóságának értékelését is;

79. úgy véli, hogy az EU kereskedelmi politikájának a preferenciális kereskedelmi megállapodások keretein belül világszerte hozzá kell járulnia a fenntartható halászat biztosításához a halászati irányításra vonatkozó nemzetközi egyezmények és megállapodások betartásának előmozdítása révén;

80. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az EU két- és többoldalú kereskedelmi megállapodásaiban erősítsék meg a tisztességes, átlátható és fenntartható halkereskedelmet;

81. úgy véli, hogy ugyanakkor ösztönzőket kell kidolgozni annak érdekében, hogy az uniós szabványokat nem alkalmazó harmadik országok elfogadják a bevált gyakorlatokat, adott esetben pedig olyan kereskedelmi intézkedéseket kell megállapítani, mint például a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan (IUU) halászati termékek, valamint az emberi jogok, a munkaügyi (ILO) és hajózási (IMO) ENSZ-egyezmények betartásának elmulasztásával előállított halászati és akvakultúra-termékek behozatali tilalma;

82. felszólítja a Bizottságot, hogy ösztönözze a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni nemzetközi együttműködést, elemezze, hogy léteznek-e lehetőségek az Európai Unió mellett a világ halászati termékeinek két másik legnagyobb piacával – az Egyesült Államokkal és Japánnal – szemben, annak érdekében, hogy ily módon az említett közös fellépés teljesítésének egyik módja a hajók egyedi azonosítószámának alkalmazása legyen, amely átlátható módon biztosítaná a termék teljes körű nyomon követhetőségét;

83. hangsúlyozza, hogy amennyiben egy partnerország súlyosan és rendszeresen megsérti a regionális halászati gazdálkodási szervezetek által elfogadott célkitűzéseket, vagy bármely olyan, a halászati erőforrások megőrzéséről és kezeléséről szóló nemzetközi megállapodást, amelynek az EU is részes fele, az a preferenciális tarifák ideiglenes visszavonásához vezethet; felszólítja a Bizottságot, hogy rendszeresen számoljon be a Parlamentnek a halászati területek megőrzéséhez és irányításához kapcsolódó rendelkezések végrehajtásáról, amelyeket az általános preferenciális rendszer (GSP) felülvizsgálatáról szóló bizottsági javaslat is tartalmaz;

84. az Uniónak biztosítania kell, hogy a nemzetközi kereskedelem keretében importált termékek az uniós termékekre előírtakkal azonos szabályoknak és követelményeknek tegyenek eleget;

85. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a harmadik országokból származó halak és halászati termékek ugyanazon egészségügyi és higiéniai feltételeknek feleljenek meg, valamint fenntartható halászatból származzanak, ekként teremtve egyenlő versenyfeltételeket az uniós és az Unión kívüli országok halászatai között;

86. felszólítja a Bizottságot, hogy a fejlesztési, kereskedelmi és halászati politika célkitűzései tekintetében folytassa az uniós politika ésszerűsítését;

87. kitart amellett, hogy az EU által meg tárgyalta két- és többoldalú kereskedelmi egyezmények:

- mellett környezeti és szociális hatástanulmányokat végezzenek mind a harmadik, mind pedig az uniós országokban, valamint a korábbi megállapodások által létrehozott ágazatokban,
- tartsák tiszteletben a származási szabályokat,
- írják elő a termék nyomon követhetőségét annak biztosítása érdekében, hogy a termék jogszerű és fenntartható halászatból származzon,
- ne ássák alá az IUU-rendeletet vagy a közös halászati politika más rendelkezéseit,
- olyan rendelkezéseket tartalmazzanak, amelyek biztosítják, hogy csak a megfelelően irányított halászatból származó halászati termékeket forgalmazzanak,
- ne vezessenek a kereskedelem növekedéséhez, ami az erőforrások túlzott mértékű kihasználását és kimerülését okozza,
- előírják, hogy a fenntarthatatlan módon kifogott termékek ne léphessenek be az EU piacára,
- tartalmazzanak a pénzügyi hozzájárulások kifizetésének felfüggesztésére vagy felülvizsgálatára vonatkozó rendelkezéseket, valamint a jegyzőkönyv végrehajtásának felfüggesztésére vonatkozó rendelkezéseket, amennyiben megsértik az emberi jogok kulcsfontosságú és alapvető elemeit, ahogy azt például a Cotonou-i Megállapodás 9. cikke előírja, illetve ha nem tartják be a munka világra vonatkozó alapvető elvekről és jogokról szóló ILO-nyilatkozatot;

2012. november 22., csütörtök

88. emlékeztet arra, hogy az Unió számos kereskedelmi partnerének eltérő jogszabályai miatt a származási szabályok és ezek kumulációja ellentmondásos és kényes kérdés a kereskedelmi tárgyalások során; ezért felszólítja a Bizottságot, hogy a kérdést különösen fontolja meg, és tárgyalásai során szorgalmazzon olyan kiegyensúlyozott megoldásokat, amelyek nem hozzák hátrányos helyzetbe az EU halászati ágazatait.

89. üdvözli a Bizottság arra irányuló javaslatát, hogy a nem fenntartható halászatot engedélyező országokkal szemben alkalmazzanak kereskedelmi jellegű intézkedéseket, például a halra és a haltermékekre vonatkozó importkorlátozásokat, ugyanakkor biztosítsák ezen intézkedéseknek a Kereskedelmi Világszervezet szabályaival való összeegyeztethetőségét;

90. sürgeti az EU-t, hogy dolgozzon ki és hajtsa végre az óceánokon és tengereken alapuló regionális stratégiákat, különösen ott, ahol a fenntartható halászat kizárólag nemzetközi együttműködésen keresztül garantálható;

o

o o

91. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

P7_TA(2012)0462

A 2014-es európai parlamenti választások

Az Európai Parlament 2012. november 22-i állásfoglalása a 2014. évi európai parlamenti választásokról (2012/2829(RSP))

(2015/C 419/27)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unióról szóló szerződés 10. és 17. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament tagjainak közvetlen és általános választójog alapján történő választásáról szóló, az 1976. szeptember 20-i tanácsi határozathoz csatolt, módosított okmány 10. és 11. cikkére ⁽¹⁾,
- tekintettel a Bizottság 2012. november 22-i nyilatkozatára a 2014. évi európai parlamenti választásokról,
- tekintettel eljárási szabályzata 110. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel az Unió szintjén a polgárok közvetlen képviselete az európai parlamenti képviselők révén valósul meg;
- B. mivel az európai szintű politikai pártok hozzájárulnak az európai politikai tudatosság kialakításához és az uniós polgárok akaratának kinyilvánításához;
- C. mivel az Európai Bizottság elnökét a Parlament választja meg az Európai Tanács minősített többséggel hozott javaslata alapján, amelyhez figyelembe kell vennie a parlamenti választások eredményét és megfelelő egyeztetéseket kell folytatnia a jelöltek megnevezése előtt;
- D. mivel a Bizottság testületileg az Európai Parlamentnek tartozik felelősséggel;
- E. mivel az új Parlamentnek elegendő időre van szüksége szervezetének kialakítására a Bizottság elnökének megválasztása előtt;

⁽¹⁾ A 93/81/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozattal (HL L 33., 1993.2.9., 15. o.) és a 2002/772/EK, Euratom tanácsi határozattal (HL L 283., 2002.10.21., 1. o.) módosított 76/787/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozat (HL L 278., 1976.10.8., 1. o.).